Quelle: https://manuscripta.at/?ID=409
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

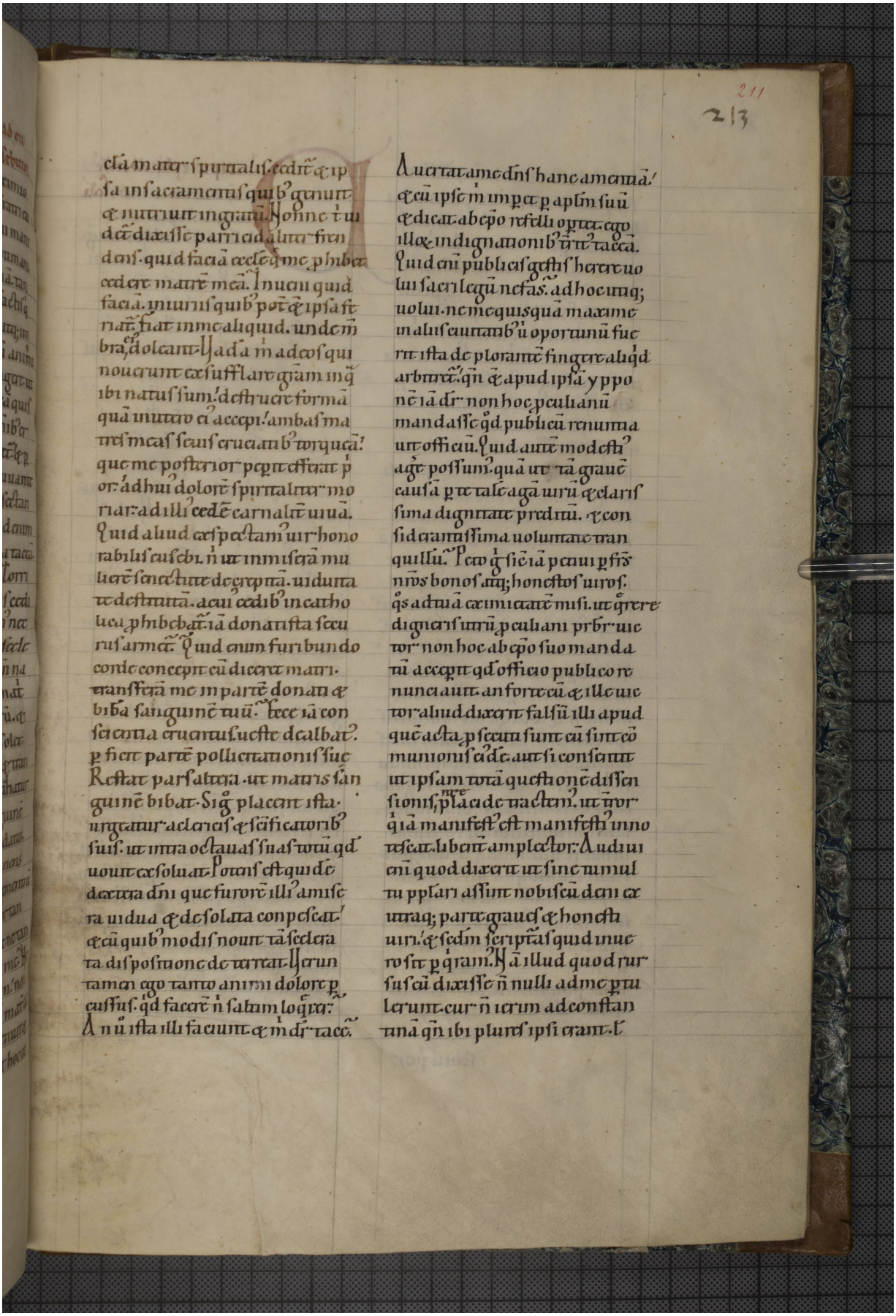

211
213

clamat spiritalis. cedite et ipsa insaciamini quib gaudetis et mutamini in gaudium. Nonne tu dicebas diuisse patrem ad alium finem dans. quid faciam ecclesie me prohibente cedere matre mea. Inuenio quid faciam. iniuriis quib potest et ipsa fieri. fiat in me aliquid. unde membra, et doleam. Ya da mihi adeos qui nouerunt exsufflare gehenam in qua ibi natus sum. destruere formam quam inuitus et accepi. ambas manus meas seuis crucibus torquean. quo me posterior pena offerat pro or. adhuc dolore spiritaliter mori. ad illi cedere carnaliter uiuam. Quid aliud exspectam uir honorabilis causebi. nisi ut in miseram mulierem sententiae decerpta. uiduata te destruam. a cui cedib in catholica prohibebar. iam donatista secularis armat. Quid enim furibundo conio concepit cum dicerent matri. transferam me in partem donati et biba sanguinem tuum. Ecce iam consecuta cruentus. uestite de albat. per fieri partem pollicitationis sue Restat pars altera. ut matris sanguinem bibat. Si quid placent ista. uirginitatem aclaricas et sacrificatoribus suis. ut intra octauas suas totum quod uouerunt exsoluat. Potuisti et quidem dextera dni que furorem illi amisera uidua et desolata conpescat. et cum quibus modis nouit tam sectarum dispositione detentat. Ya tamen ego tanto animi dolore pulsus. quod facere nisi satum loquitur. An nunc ista illi facium et mihi dicere tacere. Auertat a me dns hanc amentiam. et cum ipse mihi imperet per apostolum suum et dicat. abecedo refelli oportet ego illa indignationibus tuis tacere. Quid enim publicas gesta habere uoluit sacrilegum nefas. ad hoc tamen; uoluit. ne me quis quam maxime in aliis causis tibi opportunum fuerit ista deploramente fingere aliquid arbitrentur. qui et apud ipsum yppone iam dicere non hoc peculiarem mandasse quod publicum renuntiauit officium. Quid autem modesti agere possum. quam ut tam grauem causam pertrahere agam uirum et clarissima dignitate predictum. et considerantissima uoluntate tranquillum. Pecco quia sicut iam peccui pfis nos bonos atque honestos uiros. quos ad tuam cognitionem misi. ut gerere dignaris uirum peculiarem prbr uictor non hoc ab eo suo mandatum accepit quod officio publico renuntiauit an forte cum et ille uictor aliud dixerit falsum illi apud quem acta prescuta sunt cum sint commonitionis ei de. aut si consentit ut ipsam totam questionem dissensionis, pleraque de tractam. ut tuor quia manifestum est manifestum inno tescat. libenter amplector. Audiui enim quod dixerit ut sine tumultu pplari assint nobis cum dni ex utraque parte graues et honesti uiri. et secundum scriptas quid inuenerint per gratiam. Ha illud quod rursus cum dixisse non nulli ad me pertulerunt. cur non iterum ad constantinum quem ibi plures ipsi gratum. t